

גשמש בפלאקאטים מן הבחירות האחרונות עם דיוקן ענק של הזקן ומתחתיו כתוב: "ארתור אייזנשטיין נצח" על התתום: לוי אשכול.

הציבור שואל אותנו מדוע דוקא בימי סערה כאלו נסע אלמוגי לנופש לחוץ לארץ. שואלים אותנו אם יש בזה סימן לפילוג במיעוט. בכלל לא, אלה רק חיכוכי דיעות קלים בינו ובין פרס. זה התחיל כשאלמוגי כינה את דיין "ברוטוס", גייס המיש"י, ו"בוגד". שמעון רתח מכעס על אלמוגי, ובישיבת המטה אמר שאלה דברי תועבה וזוועה, והוא מקהה שהאיש שאמר זאת מתחרט על זה. או אלמוגי נסע קצת לנופש.

כולנו התפללנו במטה מאיפה ידע אל-מוגי מה זה ברוטוס. אחר-כך נזכרנו שהוא קורא לבן-גוריון — קיסר, ופעם אפילו ראה אותו אחד החברים קונה ספר היסטורי על יוליוס קיסר.

יש אנשים שמתרשמים מזה שגבר וחזישי לא באו אתנו. מי זה חזישי? מי זה נצרי? שני קולות, בסך הכל. טוב, אומרים שזה פגע במוראל של הצעירים. אבל יש זכור שחזישי נוצר הם עסקנים זקנים, שחבל להם להיפרד מהמשרדים שלהם, אבל אנחנו חברה צעירים, ולא איכפת לנו לעבוד באוהלים. אנחנו לא דור מלחמת-הישרור, אנחנו דור מלחמת-סיני. אנחנו מלאייתיקוח. עובדה, מרבית הצעירים

אלמוגי היה מפקד ההגנה של כפר-סבא, וספיר חבר המטה שלו. בישיבת המטה האשים ספיר את אלמוגי בכיבוש. שהוא מבזבז כדורים, כי הוא מצוה לפתוח באש כל הזמן. אלמוגי החליט לסדר אותו. פעם, הם הלכו לסייר בעמדות. פתאום נפתחה אש. כולם נשכבו על הריצפה, ספיר הראשון.

הערבים התחילו להתקרב, וספיר התחיל לצעוק בהיסטריה: "לפתח באש! לפתח באש!" או אלמוגי ענה: "אסור לבזבז כדורים! נחכה עד שנראה את אישוני העיניים של הערבים!"

קלפי נסיונית

כל עשירי לבן-גוריון

שתי שאלות ניסרו השבוע בחלל, ה- עסיקו כל אדם פוליטי במדינה:

● כמה קולות יקבל דויד בן-גוריון ברשימתו הנפרדת?

● ממי הוא יקח קולות אלה? השבוע השתתפו למעלה מאלף אזרחים ישראליים — שהם מייצג גדול מאד — בקלפי הנסיונית של העולם הזה, ש- נערכה בשמונה רכבות. התשובות: ● אילו נערכו הבחירות השבוע, היה בן-גוריון זוכה ל-10.4% של הקולות. ● הוא היה לוקח את מרביתם מן המערך, וחלק מסויים מן הליברלים ה- עצמאיים. גחיל — בניגוד לדעת רבים —

אין הוא מסוגל לחזור לשלטון במדינה

מה רוצה

מה קרה באשדוד. גואם מטעם הרוב במפא"י סיים את נאומו בסניף-מפא"י המקומי. אשה מחסידי-המיעוט פרצה בצעקות-נגד. אחד מחסידי-הרוב צעק לעומתה: "בת ונוגיסו" בערבית עסיטית. בעלה של הנעלבת תקף את הצועק. מהומת-דמים פרצה במקום. למחרת היום התחוללה הפיכה מסוג אחר באורי-הודו: איש-המיעוט של מפא"י הקים קואליציה עם המפד"ל, הדיח את חסידי הרוב של מפא"י, שנתמכו על-ידי חרות המקומית. אלה הם מאורעות היתוליים-למחצה. אך הם משמשים אות לבאות. הפילוג במפא"י ילכש צורות, ויקבל ממדים, שמעטים חולמים עליהם כיום.

"לא אתפלא אם יהיו הרוגים!"

אנשי בן-גוריון עודם משלים את עצמם שאפשר לצמצם את הפילוג. הם הכריזו כי לא יקימו מפלגה, אלא רק רשימה שניה מטעם מפא"י הממלכתית, האמיתית. בשיחות פרטיות טענו כמה מפעילי המיעוט כי זהו פילוג זמני, וכי למחרת הבחירות תתאחד המפלגה מחדש, בלי אשכול, ואולי גם בלי בן-גוריון.

זוהי שטות. מי שסבור כך, אינו מביין את ההגיון הסנימי הפופעי בכל פילוג.

ידוע כי מריבות משפחתיות תמורות יותר ממריבות בין זרים, וכי מלחמות-אחים אכזריות יותר ממלחמות בין אומות שונות. הוא הדין לגבי פילוגים מפלגתיים. שני הפלגים נאלצים לחלום זה בזה בקיצוניות רבה יותר מאשר במפלגה אחרת.

יש לכך כמה סיבות. ראשית: הסיבה הפסיכולוגית, המרידות המצטברת בריב מסוג זה בין אנשים שהיו קרובים איש לרעהו במשך שנים. היו דרוי שות למעלה מ-20 שנה כדי שמפא"י ואחד דות-העבודה — שני פלגים של מפלגה ש- התפצלה — יוכלו להקים אפילו מערך, ו- אילו הדר' משה סנה שגוא במפ"ם הרבה יותר מאשר בכל מפלגה אחרת.

על כך נוספות סיבות מעשיות. שני הפלגים נאלצים להתחרות על אותם הקולות עצ-מם, כך שכל הישג של אחד מהם מהווה הפ-סד אוטומטי לשני. המלחמה נטושה על פרנסות, על עמדות כבוד והשפעה אישית. השבוע עדיין תימחנו שני הפלגים, נהגו בהירות מופרות. מתוך כוונה להשיג יתרון טכסיסי האחד על זולתו. אך לא יעברו ימים רבים, והפילוג יהיה מר יותר ויותר. ההאש-מות ההדדיות יחריפו, והפלגים יתנפלו ב-חמה שפוכה זה על זה.

תוך כמה חודשים יוצר מישקע של שינאה, שאי-אפשר יהיה ל-בטלו למשך שנים רבות — אם בכלל.

לכן יתחסף גורם נוסף, חמור שבעתים. מפא"י מתבססת בישראל השניה על המולות. הפילוג ישלח במלחמת-החמולות, ללא כל קשר עם המצעים והאישים הנאבקים. בת-לאביב ובירושלים. עדה תקום על עדה, טובות-הנאה קטנטנות בכל סניף ובכל עירה. מאורעות אורי-הודו זאשדוד יחזרו בכל מקום, בצורה הרבה יותר חריפה.

לא הנזים עסקן מנוסה של מפא"י, שניבא השבוע, בהתייעצות פני-מית: "ישפך דם! יהיו מצועים, ואני כשלעצמי לא אתפלא אם יהיו גם הרוגים."

מדוע פרש דיין?

עוד ביום השלישי שעבר לא האמין איש כי המיעוט יתפלג ברצינות. לכל ראשי המיעוט — פרט לאחד — היה אינטרס ברור למנוע את הפילוג הזה. שמעון פרס, למשל, יודע כי הפילוג מחסל את הקאריירה שלו בממשלה ובמערך-הבטחון, וכי הוא נידון עתה, למשך שנים ארוכות-ארוכות, להיות סתם-חבר-כנסת, שיסתכל ליו העניינים מבחוץ, ללא השפעה על ההכרעות, כמו אסתר וילנסקה או יעקב מרידור. בשביל ביצועיס כמותו, זהו כמעט גורדין של מוות פוליטי.

אולם איש אחד רצה בפילוג — והוא כפה אותו על חבריו. זהו דויד בן-גוריון. **מה מריץ אותו?**

לא תאחת-השלטון, במובן המקובל. בן 78 יודע כי אין לו כל סיכוי לחזור לשלטון

קלפי „העולם הזה“

קלפי	1	2	3	4	סה"כ	לפני
קלפי	228	47	88	136	1009	5 שבועות
סה"כ						(656)
נמנעים	25	6	9	15	118	(69)
אחוזים של קולות כשרים:						
מערך שמאלי	36.3	34.2	28.6	25.6	32.4	(40.5)
מערך ימני	19.4	28.2	30	32	27.9	(27)
כל הדתיים	8	11	9.7	24.4	11.1	(10.7)
מפ"ם	8.9	9.3	11.3	1.3	9.2	(11.4)
מק"י	1.6	1.5	2.6	11.5	2.7	(2.4)
ליברלים עצמאיים	10.5	4.3	7.7	1.3	6.3	(8)
רשימת בן-גוריון	15.3	10.5	10.1	3.9	10.4	(—)
	100%	100%	100%	100%	100%	(100%)

לא היתה נפגעת. **פני הכנסת הבאה.** לפי תוצאות הקלפי (ראה טבלה) היתה מתקבלת הכנסת הבאה: 39 מנדטים למערך, 13 לבן-גוריון, 33 לגח"ל, 3 לדתיים, 11 למפ"ם, 8 לליברלים העצמאיים, 3 למק"י. ברור כי יש פגם אחד בתוצאה זו: חלקם של הדתיים קטן מדי.

אם יוקצב לדתיים מיספר המנדטים ה- מובטח להם — 18 — תתקבל הכנסת הבאה: 37 למערך, 12 לבן-גוריון, 31 לגח"ל, 18 לדתיים, 11 למפ"ם, 8 לליברלים העצמאיים, 3 למק"י. אלה היו פני הכנסת, אילו נבחרו השבוע.

פירוש הקלפיות: קלפי מס' 1 ביום ה- ששי בבוקר ברכבת מת-לאביב לחיפה (שעה 09.25) וחזרה לתל-אביב. בלס בה אחוז גבוה של חיילים. קלפי מס' 2 ביום ה- ראשון, ברכבת שיצאה ב-07.05 מתל-אביב לחיפה, וחזרה לתל-אביב. שוב בלסו ה- חיילים, שאחוזם היה גבוה ביותר. קלפי מס' 3 נערכה כעבור שעותיים, ברכבת שיצאה ב-10.30 מתל-אביב לחיפה, וחזרה. קלפי מס' 4 נערכה באותו יום ברכבת מתל-אביב לירושלים (17.04) וחזרה. **בן-גוריון: שיא זמני?** מה היתה השפעת רשימת בן-גוריון על שאר ה- רשימות?

לפי הטבלה מסתבר כי לקחה כ-8%

הדבר נובע מהרכב המיידג: הניסיון הוכיח שכדי להשיג מיידגם מייצג לגמרי, יש לערוך את הקלפי ברכבת אחת בקו ירושלים על כל שתי רכבות בקו חיפה. הפעם נערכו הקלפיות בשתי רכבות ירושלי-מיות, ובשש רכבות בקו חיפה.

של הרוב עברו למיעוט, כשנוכחו שאנחנו צודקים.

הנה, לא מזמן עשו מסיבת-פרידה ל-שמעון פרס, בדרך בלוד. הוא סיפר ל- מוזמנים שלפני כמה שנים, כשהקימו את הבדק, היתה לזה התנגדות עצומה, ורק הוא ובן-גוריון היו במיעוט בעד. ועכשיו עובדים כאן למעלה מ-3000 איש מלאי-הישגים. זה רק מוכיח שהמיעוט תמיד צודק.

אנחנו שומעים עקיצות מכל הצדדים של אנשי-הרוב, שאומרים לנו: ארקי, תצאו ברשימה נפרדת, אבל מה יש לכם להציע מה שאנחנו לא מציעים, חוץ מבחירות איזוריות? התשובה היא: אנחנו מסוגלים לעשות כל דבר שמסוגל ל-עשות המערך, אבל יותר טוב.

הוא בכלל מבוקבל. למשל, פיזור האוכלוסיה. אשכול ממש מבולבל בעניין הזה. מצד אחד הוא מכריז שהוא בעד פיזור, ומצד שני הוא מכריז שהוא בעד תוכנית ל-, הקוראת לריכוז אוכלוסיה בתל-אביב. מצד אחד הוא קורא לפיזור, ומצד שני הוא הכריז החודש ברמת-השרון כי „אעשה הכל כדי שרמת-השרון תגדל ותפרח ומיספר אנשיה יוכ-פלו“.

אני רוצה עוד להזכיר כמה מילים ט-רות על סורקיס. בהתחלה לא הבנו מה הוא עושה איתנו, הלא הוא היה עם נצרי. אחר-כך הבנו מי יושבת בכפר-סבא. גברת ספיר, וזאת סיבה מספקת לא להישאר ברוב. אגב, גם אלמוגי בא מכפר-סבא. או אלמוגי סיפר לנו לאחרונה מתי הוא גילה לראשונה את פרצופו האמיתי של ספיר. זה היה במלחמת-הישרור.

הכוחות במידה רבה נגדה ולטובת ה- מערך, בעל התקציב והמנגנון.

נגד כפייה דתית! כמו בפעמים ה- קודמות, נשאלו המשתתפים אם היו ר-צים בהופעת רשימות אחרות בבחירות, ואם כן — באיזו.

התשובות מוכיחות כי אין סיכוי ל-רשימה עדתית של עדות-המזרח. רק 18 איש (1.9%) רצו בה. בעיקבות ההתפתות ירדו גם סיכויי מן היסוד פלאים — ורק 14 איש (1.4%) רצו בה — בהשואה ל-3.2% לפני חמישה שבועות. 45 איש, שהם 4.4%, רצו ברשימה של העולם הזה (כמעט אותו אחוז כמו בכל הקלפיות

מן המערך, כ-2% מן הליברלים העצמ-איים. היא הקפיאה את גח"ל, שהאחוז שלה שווה, כמעט, לאחוז שלה בכל ה-קלפיות הקודמות.

מעניין לציין כי למרות ההפסד, מעמד הליברלים העצמאיים איתן, ועולה על מי-ספר-המנדטים הנוכחי שלה בכנסת. תופעה זו חזרה בכל הקלפיות עד כה. מובן שאסור לקבל תוצאות אלה כסוף-פסוק. מהשבוע ועד ליום הבחירות, ישתנה הרבה. יוצאו מיליוני ליי על תעמולה, יופעל מנגנון אדיר.

אפשר להניח כי רשימת בן-גוריון נמצאת עתה בשיאה, בזכותה מרכז החודשות של השבוע, וכי מכאן ותלאה ישתנו יחסי-